

**Р. КОНКВЕСТ І Л. ПЛЮЩ
ОТРИМАЛИ НАГОРОДИ
АНТОНОВИЧІВ**

На фото (зліва): д-р О. Антонович, Л. Плющ, д-р Т. Антонович і проф. Р. Конквест.

(фото: Наталя Слюзар)

Вашингтон. — Нагороди Фонду Омеєна і Тетяни Антоновичів за 1986-87 роки були вручені тут в неділю 20-го березня колишньому українському політ'язневі й письменникові Леонідові Плющеві і історикові Роберту Конквестові.

Л. Плющ отримав нагороду за збірку літературних есеїв „Екзод Тараса Шевченка“, а Р. Конквест наукову нагороду за документальну працю про Великий

(Закінчення на стор. 3)

**СУА проголошує конкурс
на історичну повість**

Нью Йорк. — Союз Українок Америки, Комісія Фонду ім. Лесі і Петра Ковалевських, проголошує літературний конкурс на історичну повість або оповідання.

Тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії. Речень конкурс — 31-го грудня 1989 року. Твори повинні бути

написані на друкарській машинці в трьох примірниках. Допускається до конкурсу теж твори, які вийшли друком у 1986 році. Твори, підписані псевдонімом, повинні мати теж залучену конверту з прізвиськом автора.

Склад журі і висота нагород будуть подані пізніше.

**УАЕТ „Черник“, УАСТ „Львів“ і
УАСТ „Леви“ йдуть на Олімпіаду**

Філадельфія (М. Б-й). — Українсько-Американське Спортивне Товариство „Черник“ в Дітроїті, УАСТ „Львів“ в Клівленді і УАСТ „Леви“ в Чикаго візьмуть участь в Українській Олімпіаді і Злізній Молоді, що відбудеться 27-30-го травня н.р. у Філадельфії, в ювілейному році Тисячоліття Хрищення України-Русі.

Група із 46 спорівців УАСТ „Черник“ змагатиметься в таких родах спорту: копаний м'яч — дві дружини в складі разом 36 осіб;

відбиванка — дружина юначок в числі 10 осіб.

Змагання УАСТ „Львів“ в числі 50 осіб, змагатимуться в таких родах спорту: копаний м'яч — дві дружини в числі разом 36 змагунів; відбиванка — жіноча дружина з 8 осіб; теніс — 4 особи; плавання — 1 особа; і гольф — 1 особа.

УАСТ „Леви“ змагатимуться в таких родах спорту: відбиванка — чоловіча дружина в числі 9 осіб; теніс — 5 осіб; і легкоатлетика — 1 особа. Разом — 15 змагунів.

**БАТЬКИ В УКРАЇНІ ДОМАГАЮТЬСЯ
УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ**

Київ. — Київська „Літературна Україна“ помістила у числі газети з 14-го квітня ц.р. лист кількох батьків і статтейку-коментар до цієї теми письменника Дмитра Павличка.

Батьки — В. Кузін, Л. Вільхив, М. Салеский, М. Захаревич, М. Лішній, Пустовіл і Новосад, пишуть: „Останнім часом немало ведеться розмов про занепад української мови в республіці. У нашому місті Вінниці це теж дуже відчувається. Більшість дошкільних закладів — російські, з 31 школи — 21 російська. Більшість українських шкіл розташована на околицях міста. А ми хочемо, щоб наші діти знали українську мову й літературу, мову своїх батьків, дідав-продів. Зараз по вулиці матросів Кошки, в новому житловому масиві — Свердловському — будують нову школу на 1,250 місць. І це буде, як повідомили, ще одна російська школа. Допоможіть нам, щоб це була школа з українською мовою навчання. Адже ж це природне наше бажання — щоб наші діти навчалися своєю рідною мовою.“

„Цей лист, який одержала Комісія зв'язків СПУ (Спілки Письменників України) з навчальними закладами, засвідчує, що не всі батьки байдужі до того, якою мовою вчать їхні діти“, — пише у своєму коментарі Д. Павличко. Він каже, що „турбота про національність дітей — це тур-

бота про майбутнє народу, про будучу духовність громадян... Лист свідчить так само, що там, де будуються в нас нові школи, немає ясності, які то будуть — українські чи російські і що розв'язання цього питання не в руках батьків, а в руках місцевої влади та органів Міністерства освіти. Тут ми бачимо, як діє на практиці закон, за яким батьки мають право вибору шкіл з тою чи іншою мовою навчання. Діє він покісно так, що у Вінниці, де українського населення, відчів більше, ніж російського, українських шкіл відчів менше ніж російських. Але якби й інші батьки поставили справу так, як ті, що написали нам цей лист, то, можливо той закон став би знаряддям лєнінської національної політики... А де мають-подітися ті семеродітї? Отже повторимо те, про що вже не раз говорили: не батьки, а держава має вирішувати, скільки шкіл з тою чи тою мовою повинно бути в тому чи тому районі, залежно від національного складу населення району. Тільки такий підхід буде справді демократичним. Усе має вирішуватись більшістю голосів, а коли ти народився українцем чи росіянином, то значить, уже цим фактом проголосував за свою національну школу“, — пише на закінчення Д. Павличко, заповідаючи підписаних, що їхній лист буде переданий в міністерство освіти УССР.

**В Мейплуді проходять дві
виставки з нагоди Тисячоліття**

Мейплуд, Н. Дж. (Дора Рак). — В рамках праці Стейтвого Комітету Тисячоліття Християнства в Україні влаштовано у двох місцевих бібліотеках виставки для відзначення цього ювілею. Виставка в головній бібліотеці при Бейкер вулиці почалась у понеділок, 18-го квітня і триватиме до суботи 14-го травня ц.р. Друга виставка в Плітон бібліотеці при Спрінгфілд вулиці може бути на необмежений час.

У головній бібліотеці уложено в оксліній шафці експонат, що тематично пов'язані із ідеєю Християнства. Три ікони із різних періодів показують зміни у процесі іконописання. Є оригінальна антична ікона (період неустійний), є ікона Почаївської Матері Божої із XVI століття (репродукція) і сучасна символічна ікона

Олексі Новаківського (олія 1935 р.).

Дві старинні літургічні книги (XIX століття) опрацьовані в шкірі із золотим витискуванням орнаментом, у церковно-слов'янській мові, друковані — одна в Печерській Лаврі у Києві, а друга у Відні. Історичне минуле Києва ілюструє збірка медальйонів — три брати Кий, Шек і Хорив та сестра Либедь (виздані в Україні з нагоди 1500-ліття Києва). Старинний свичник і стилізований різьблений хрест, твори мистецької різьби Гуцульщини та кілька вишиваних об'єктів доповнюють показ. Шафка не велика, але цілість ефектна, в оцінці бібліотекарів.

Окремо на бібліотечних полицях виставлено різноманітний матеріал: оригінальні проекти афіш двох мисткинь: Люби Мазарі і Марії Кі Голінарої, скульптуру Володимира Великого роботи мистця Капшученка, репродукції ікон та кілька олійних образів, щоб показати дерев'яну церковну архітектуру. Три офіційні прокламації проголошені губернатором Томасом Кейном, урядом повіту Гессеке і мейором міста Мейплуду інформують публіку про значення Тисячоліття Християнства в Україні та своїм підписом і печаткою підтримують святкування цієї події в стейті Нью Джерсі.

В другій бібліотеці виставлено репродукційну копію

(Закінчення на стор. 3)

**У ЧИКАГО
ДОПОВІДАТИМЕ
О. П. ГАЛАДЗА**

Чикаго. — 29-й Всесвітній Союз Українок Америки влаштує у п'ятницю, 6-го травня ц.р., о 8-й годині вечора, тут в Українському Інституті Модерного Мистецтва, 2320 Вест Чикаго авеню, чергову доповідь з циклу 1000-річчя Християнства в Україні. Доповідатиме о. Петро Галадза на тему: „Вибрані елементи ранньої української християнської духовності“. Після доповіді — кава і солодке. Вступ за добровільними датками.

**ПРОПОНУЮТЬ МОДЕРНІЗАЦІЮ
НУКЛЕАРНИХ АРСЕНАЛІВ
КРАЇН НАТО**

Брюссель. — Тут завершилися дводенні наради міністрів оборони країн, що входять у Північно-Атлантичний Оборонний Союз (НАТО).

В опублікованому комунікаті вказується на потребу модернізації нуклеарних арсеналів країн-учасниць НАТО. Це завдання названо невідкладним у зв'язку з активною діяльністю СС-СР в цьому напрямі.

„У майбутньому нуклеарна зброя залишиться необхідним фактором стримування будь-якого потенційного агресора, — говориться у комунікаті. — Ми повинні звернути особливу увагу на ефективність, захищеність і постійну готовність нуклеарних систем, які не підпадають під умови американсько-советського договору про знищення ракет середнього і меншого zasięgu.“

Міністри підкреслили також необхідність прийняття невідкладних заходів щодо збільшення загальної кількості і модернізації звичайних видів зброї. Секретар Департаменту оборони ЗСА Френк Карлуччі, який виступав на нараді, зазначив,

що не бачить потреби збільшення нуклеарних запасів на території Західної Європи, але закликав до удосконалення уже розміщених там нуклеарних систем.

Ф. Карлуччі і його британський колега Джордж Янгер осудили схвалені данським парламентом законопроект, який передбачав вимогу про обов'язкове повідомлення уряду Данії про наявність нуклеарної зброї на покладах кораблів НАТО, що входять у порти цієї країни.

Рішення парламенту Данії привело до того, що правополітичний уряд був змушений оголосити розв'язання парламенту і проведення виборів до парламенту, які призначені на 10-го травня.

Дж. Янгер підтвердив принцип британської королівської флотії: британські кораблі і далі будуть повідомляти про наявність цієї зброї на покладах. Він сказав, що 13,500 англійських вояків „не зможуть на випадок потреби прийти на допомогу данцям, бо англійські кораблі не зможуть запливати у місцеві порти“.

У СВІТІ

СОВЕТЬСЬКА ГАЗЕТА „ПРАВДА“, орган ЦК КПСС, опублікувала у числі з 28-го квітня ц.р., інформацію свого власного кореспондента в Кабулі полковника П. Студенкіна п.з. „Дорога додому“, у якій він виразно натякає на страхи місцевих комуністичних керівників перед всенародною домогою, а головне перед постомою муджагедінів після того, як будуть виведені советські окупаційні війська з Афганістану. Деякі комуністичні керівники відкрито запитували кореспондента чи правдою є те, що Советський Союз погодився прийняти 500,000 афганських втікачів, як заїде для цього конечна потреба. „Не знаю“, — відповів зацікавленим кореспондент Студенкін, — нічого про це не чув“. В кожному разі, пише згаданий кореспондент, переходом серед комуністів великий. Представник міністерства закордонних справ СССР Валід Перфірьов відмовився від коментарів в цій справі, кажучи, що він, мовляв, не читав ще цієї статті.

ПАНАМСЬКІ ОРГАНИ державної безпеки заарештували минулого тижня вісьмох керівників опозиційних партій, які в дуже категоричній формі, з допомогою більшості населення, вимагають реїгнації і вилучу з країни Мануеля Антоніо Норієги. Зарядження про арешт опозиційних лідерів був виданий міністром юстиції, на підставі існуючого закону, який в теперішній ситуації забороняє всякі зібрання і демонстрації, скеровані проти групи громадян, які мають іншу думку, в тому випадку проти військової хунти, що її очолює Норієга. Головне командування південної групи американських військ порадило американцям, військовим і цивільним, найкраще не показуватись у публічних місцях і затримати холоднокрівність та повідомляти про всі випадки нападу на американських громадян головну команду.

В КІНЦІ МИНУЛОГО ТИЖНЯ до Манagua в Нікарагуа, прибули представники контраст для продовження переговорів із сандіністами, які ведуть переговори, але не спішають вводити демократичні зміни у свою диктаторську систему правління. Представники боріш за свободу Нікарагуа натомість кажуть, що вони не складуть зброї поки демократичні права для нікарагуанського народу не будуть забезпечені. Делегацію антикомуністів очолює Адольфо Кальєро. Обидві сторони вже зустрічалися у столиці Нікарагуа і тоді Кальєро називав вислід розмов „позитивним зворотом“.

ІЗРАЇЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ заарештувала колишнього члена парламенту Шмуїла Флягто-Шарона, видачі якого на суд домагалися Франція, бо на її території він доконав численні злочини, а крім того не платив державних податків на протязі кількох років. В 1976 році французька прокуратура обвинуватила Шарона у багатьох порушеннях закону, але він тоді зумів втекти до Ізраїля, „затер за собою слід“, виставив свою кандидатуру до кнесету і виграє вибори. Як парламентарист він був недоторкованою особою. Тепер Шарон вибори програє і був обвинувачений ізраїльським прокуратором за те, що купував за гроші голоси під час парламентських виборів. У Франції його чекає покарання на п'ять, або більше років тюрми.

АГЕНТСТВО АССОШІЕТЕД Прессе інформує, не розкриваючи своїх джерел, що Державний департамент ЗСА почав тиху евакуацію американських дипломатів з Кабулу, тимчасово до Пакистану, після того, як в Кабулі, Афганістан, поширились погослоди, що група терористів, афганських і іранських, планують напад на американську амбасаду. В останньому часі в амбасаді ЗСА працювало тільки 13 осіб. Залишені в Кабулі дипломати отримали зарядження покинути свої приватні помешкання в місті і перенестись жити до приміщень в амбасаді.

ЗАХІДНОНІМЕЦЬКА ТЕЛЕВІЗІЯ повідомила, що американські військові частини в Німеччині мають проблему з нападами на них різних, переважно екстремістських груп терористичних груп. Наприклад, 27-го квітня ц.р., терористи підклали бомбу в кабінеті машиніста поїзда, яким головне командування транспортувало людей і вивір з Ганноверу до Берліна. Бомба поранила машиніста і його помічника, а сам випадок сповіщення на кілька днів започатковані плани перекинення військового в'яздя, поки не закінчиться вступне слідство. Поки що жадна екстремістська група не взяла на себе відповідальності за цей терористичний акт.

**ПОЛЬСЬКІ РОБІТНИКИ В
ГДАНСЬКУ ЗУДАРИЛИСЬ
З ПОЛІЦІЄЮ**

Варшава. — Польща. — Понад 500 робітників у північному місті Гданську, місці народження вільної робітничої профспілки „Солидарність“, зустрілись під час першотравневої паради з режимовою поліцією, яка намагалася обмежити до мінімуму пляжати й написи „Солидарності“, які у деякій частині масового походу домінували над комуністичними гаслами під якими нібито мала проходити офіційна парада не тільки в Гданську, але також в багатьох інших містах Польської Народної Республіки.

Під час задуру дійшло було до такого абсурду, що поліціянти і робітники обкидали себе взаємно камінням, порожніми пляшками й іншими твердими предметами. Після того, як маніфестанти почали голосно підтримувати страйкуючих робітників ставалась польція вгрозилася без посередств і почала розганяти товпи народу при допомозі гумових палиць, води, а в окремих випадках слезоточивого газу.

У Варшаві, поліція розігнала кілька тисяч демонстрантів, які почали були формуватись у колонну для протестного маршу і підтримки страйкуючих робітників. Не зважаючи на всякі урядові заборони церковні чинники повністю підтримували вимоги робітників і проголосили під час проповідей з амвон у всіх церквах летючку із закликом бути солідарними з тими, які почувались покривдженими. Після закінчення Богослужб виходили з церков формувались до центральних площ у Варшаві, але поліція була приготувана до такої акції протесту і тому не всім колонам вдалося злучитись з центром демонстрантів.

В загальному цьогорічні першотравневі урядові маніфестації були розміром значно менші, як, наприклад, минулого року, а деякі організації суспільно-громадського і культурного характеру, взагалі не брали участі у відзначенні робітничого свята 1-го травня, солідаризуючись із страйкуючими робітниками, і закликами підійняти „Солидарність“. Єжи Урбан, речник уряду заявив кореспондентам, що у Варшаві брало участь у поході 12,000 робітників. Паралі закінчилися однак арештом 32-ох робітників. Войцех Ярузельський використав парад для того, щоб сказати польському народові, що Польща все ще знаходиться в трудній економічній ситуації.

Подібні паради відбулись також в Москві і сусідніх країнах, тим разом з участю західних дипломатів, які закінчили свій бойкот офіційних свят в комуністичних державах, який почався був в 1979 році, після советської військової окупації Афганістану.

**Відбудеться курс для учителів
про Великий голод**

Нью Бранзвик, Н. Дж. — Тут в університеті Ратгерс відбудеться в понеділок, 16-го травня ц.р., одностороння конференція призначена для учителів про Великий голод в Україні в роках 1932-33.

Конференцію влаштує Конгресова комісія для дослідження голоду в Україні співпраці із відділом дослідів університету та з Українським Народним Союзом. Етичною дорадочною комісією губернатора Нью Джерсі до відділом у Нью Джерсі організації Американців в Обороні Людських Прав в Україні.

Промовляти будуть на конференції Гері Л. Бауер, асистент президента Р. Рене на для справ розвитку і директор бюро для тих справ, який відомий зі своєї критики способу навчання в американській системі, д-р Джеймс Мейс, директор Конгресової комісії для дослідження голоду в Україні і д-р Мирон Куропас, член цієї комісії і заступник головного дирекції адміністрації УНС, члени факультету університету Ратгерс д-р Френсіс Баран, д-р Вільям Дербішасер, д-р Іван Фізер, д-р Адам Скрускі, Роберт Баран.

Учась можуть брати також студенти та інші зацікавлені темою особи.

Увесь дохід з цієї конференції призначений для закінчення праць Конгресової комісії для дослідження голоду в Україні.

В АМЕРИЦІ

РЕЧНИКИ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА заявили, що з огляду на деяке розповсюдження в даровій крові вірусу, який спричинює пістярку, вирішено в майбутньому перевіряти всіх осіб, які дарують кров. Д-р Джералд Сендлар сказав, що є дуже мале число носіїв вірусу Ейч-Іл-Ей-Ві-1.

У ВАШІНГТОНІ, ДЕ перебував канадський прем'єр-міністр Брасен Малруні сказав кореспондентам, що президент Роналд Рєген погодився на зустріч і дискусію високих представників обох країн в справі кислотного дощу. Зустріч мала б за шість продуктивувати запропонований канадський план в який спосіб можна зменшити опадли кислотного дощу, який переходить через кордони між обома країнами.

У КАПІТОЛІ ВІДЗНАЧЕНО лейді Бірд Джансон за те, що вона „залишила незатертий знак краси на американському краєвиді“. Її намагання очистити і прикрасити міста та шляхи сполучення в Америці вона розпочала ще за президентства каленції свого чоловіка Ліндона Джансона.

НЕЗАЛЕЖНИЙ ПРОКУРАТОР Ірано-контра афери сказав, що таємні документи, які сконфісковано в Олівера Норта є такими сенсативними, що якщо їх виявлено, то можна б наразити „людей на тортури, а то й смерть“ на Близькому Сході.

Український Нью Йорк відзначить Е. Козака

Нью Йорк. — Тут в суботу, 14-го травня ц.р., відбудеться святкова зустріч із письменником-гумористом і мистцем Едвардом Козаком (ЕКО), якого українська громада Нью Йорку відзначить з його 85-річчям.

Зустріч організує шийний ряд українських товариств, які мають безпосереднє відношення до мистця письменника і журналіста: Наукове Товариство ім. Шевченка, Об'єднання Українських Письменників „Слово“, Спілка Українських Журналістів Америки, Об'єднання Мистців України в Америці, Літературно-Мистецький Клуб і Пластовий Загін „Червона Калина“, членом якого є ЕКО.

ЕКО — автопортрет

Перед цією зустріччю-обідом, початок якого назначено на 3-ю годину по полудні, о 1-й годині відбудеться в галерії ОМУА, 136 Друга авеню, відкриття виставки мистецьких творів Едварда Юрія і Яреми Козаків, на яку слово про Е. Козака сказав ред. Іван Кедрин.

Серед мистецьких творів буде вперше виставлена велика картина Юрія Козака для відзначення 1000-річчя Християнства в Україні.

Обід відбудеться у великій залі УНДому з відвідною до цього відзначення мистецькою програмою, в якій беруть участь: Оля Криченко, Стефан Крижанівський, Олександр Кузін, Уляна Любимович, Остап Гарнавський, Оксана Харук і Соня Шерет. Окремо виступить

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda (201) 434-0237. UNA (201) 451-2200.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-0036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право втручання в матеріали, надіслані авторами. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Допущення за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНС \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Оптимізм амбасадора ЗСА у Москві

Американський амбасадор у Москві Джек Метлок перебував недавно в Америці і на терені Інституту ім. Кенна, який займається студіями СССР, висловив доповідь на тему американської політики у відношенні до СССР та про взаємини цих двох суперпотуг. Метлок застерігався, що його погляди не мусять покриватися з поглядами Уряду Рєгена, але коли взяти до уваги, що американський амбасадор у Москві пригортає всі часті подорожі державного секретаря Джорджа Шульца до Москви, бере участь у нарадах Шульца з советським міністром закордонних справ Едуардом Шеварднадзе і підготував також конференції на вершинах президента Рєгена з Михайлом Горбачовим, то його погляди напевне віддзеркалюють погляди Уряду.

Джек Метлок твердить, що від 80-их років, тобто після закінчення війни між ЗСА і СССР і приходу до влади в Америці Рональда Рєгена, американська політика супроти СССР ґрунтується на „сипі, реалізмі і діалозі“. По суті Америка ставить натиск у відносинах з СССР на чотири справи: регіональні конфлікти, контроль над зброєю, права людини і обопільні контакти. І тут названий американський амбасадор, один із творців і виконавців політики Америки супроти СССР, висловлюється ближче про успіхи в усіх цих чотирьох ділянках.

Під регіональними конфліктами треба розуміти активне втручання Советського Союзу в різні країни світу й насаджування там комунізму. Американський амбасадор твердить, що постійне наповнення Америки на Советський Союз, щоб той останній відкликав свої війська з Афганістану, довело до рішення советського уряду зробити це в недалекій майбутності. Він промовчав, що найголовнішою причиною того рішення були страшний людський і матеріальні втрати більшовиків впродовж дев'яти років окупації Афганістану і економічна криза в Советському Союзі, яка не дозволяє надалі видаткувати величезних сум на афганську окупацію.

Метлок хвалить підписання Рєгеном і Горбачовим у грудні минулого року договору про редукцію атомових ракет на близьку й середню віддаля. Але тут же знову промовчує, що ця редукція насправді поменшує збройний арсенал обох суперпотуг на яких 5 відсотків; не більше. Зате той американський дипломат вважає за великий успіх, що можна було домовитися з СССР вперше щодо контролю на советській території, чи советська сторона дотримується підписаного договору.

У ділянці прав людини — твердив доповідач — настали вже в Советському Союзі „поважні зміни“. І знову таки промовчав, що все ще нема в СССР загальної амністії для політичних в'язнів і що все це — не заборонено користуватися психіатрією для судово-політичних цілей. Зате треба погодитися з цим видатним американським дипломатом, коли він пояснив, що зміна відношення Советського Союзу супроти Заходу прийшла тому, що советські лідери прийшли до переконання, що попередня політика завела СССР „у сліпу вулицю“. Вони ніби здають собі вже справу, що у цьому кліматі, що його створило попереднє відношення советських властей до прав людини, не можна буде перевести модернізацію советського промислу і що не можна санувати економічну кризу в добі переговорів у зброєні. Названий американський дипломат при всьому своєму дискусійному оптимізмі є таки реалістом, коли сам признає, що зміни, започатковані Горбачовим, можна буде перевести „на протязі десятиліть“.

Що станеться за десятки років — ніхто не вміє передбачити. Горбачов заповів радикальні зміни, яких ще не видно, а Метлок вірить, що вони придуть за „десятиліття“. Найбільш вірогідне це, що Советський Союз і його режим взагалі не зможуть пережити ще і „десятиліття“, коли советська внутрішня і закордонна політика буде йти далі дотеперішнім шляхом.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ і Советський Союз підписали у Вашингтоні договір про обмін інформацією і технікою, яка перестерегає перед катастрофою ядерних реакторів. Американська преса при цьому пригадує, що договір був підписаний у другу річницю чорнобильської ядерної катастрофи.

Спершу щодо уточнення поняття „твердості“ в загальному: тут, очевидно, треба розуміти національну стійкість, безоглядну вірність визвольній ідеї свого народу, всячасне змагання за її остаточне здійснення.

У столиці рідного краю вже тільки прилюдний вжиток української мови є приводом до режисних цуквань на українців та в обвинувачуванні їх у націоналізмі, дарма що росіянам режим-ніде в СССР націоналізму не закидає за всеосяжний вжиток їхньої мови. А це ж уже шовінізм.

А що ж поза межами нашої батьківщини? Скільки витрат енергії й залізної терпеливості треба мати в поготівлі нашим землякам, аби лиш відстояти свою національність, а про неї всілякі міжнародні невіглахи не хочуть чути і з привиною вигоди, чи злінивою мислення, приймають її за російську, польську, або одну з тих, що належать до займанців земель українського народу. Що українці в себе вдома й у цілому світі стоять самітні у своїх змаганнях до волі й у всьому комплексі проблематики недержавної нації, на це й доказів не треба. Колиш у передвоєнній Польщі гудили шляхетські можновладці знеприважені українські громадяни на їхній же землі отакими свавільними — „Там у Києві, своїх прав домагаєтесь, тут вам зась до цього!“ А в українській Пришівщині, напередодні советської інвазії влітку 1968 року, окреслили, як не можна краще свою прикру національну ситуацію наші тамтешні діяльні земляки: „Тут нас тільки з бідою терплять, про що й графіти

Роман Кухар

БУТИ ТВЕРДИМИ УКРАЇНЦЬМИ — ДО БОЛЮ ВАЖКО

по мурах Пряшева свідчать: Українці, геть зі Словаччини! І нікому за нами постояти — звирілись вони, От, — кажуть, — німецька місцеве меншина має „могутнього протектора в обидвох наших сусідах — Східній і Західній Німеччині. Те ж саме з місцевими мадярами, що свободно на нашій землі розмовляють по-мадярськи, маючи за собою сусідню мадярську державу. А нам у прилюдному житті уста закрили, поганю доводиться в неприхильному чужому оточенні українським мовцям, і нікому за нами права обізнатися, хоч велика УССР в сусідстві“. І чому ж так воно? А он чому — про що й один видатний делегат Київського правління Української Союзної Республіки ось, як вимовно озвався, на наші дотичні зажадання: „Ребятко, робіть свою роботу, і цього досить. Від нас допомоги не сподієтесь, нам бо нічим вам допомогати“. Німці, мадяри й інші прогнали війну, хоч державності не втратили, а своєї національності не думають приховувати, тож їх у себе вдома й у широкому світі дали визнають дійсними факторами міжнародної політики. Куди важча доля склалася українцям, яких за один тільки вжиток рідної мови від віків переслідують московська імперська влада. Вона начебто за інтернаціоналізм, проте без участі неросійських народів у

вирішуванні їхньої історичної долі. Як бі позитивні здобутки не були власністю українського народу, вони йдуть здебільшого за рахунок його поневолювачів; українці й досі мусять завжди й усюди стверджувати своє право до самого життя, імі і досі заперечують право на окремішні самостійні буття в „тюрмі народів“, а українці у світі й досі беруть не за українців, а за їхніх ворогів, якщо взагалі знають про наше національне існування.

І як же тут українцям за таких невідрадних умов бути? Відкривають одні чужинцями неперечну правду, що їхній предок, князь Ярослав Мудрий, був колиш „тестем Європи“, так і не дають їм віри — та ж не мовляв, росіянин був, а не українці. Або ж по всьому світу проголосують про наш тисячолітній ювілей „християнства, аж ось і росіяни прийняли тожотну тему й уже з голосників усіх країн чують унісон — та ж Росія прийняла в 988 році християнство (а не Україна)“.

І так усе далі йде привичним, застарілим коловоротом, коли бездержавний народ не спроможеться прийти до голосу. То що ж тоді — не тративши налії, опускатися на дно? Самозрозуміло, що ні!

Без уваги те, що наш народ своїм корінням зловивши від багатьох народів світу, у фізичному й

моральному розумінні, а все ж йому треба це більше зміцнити тугою національного хребта дома й екзистенційної видріжки за кордоном батьківщини, як і суцільно збагачувати державно-творчі якості свого характеру, аби враз міцним проливом увійти на світову арену й стати незалежним членом у „народів вольних колі“.

Поки що ж українцям за кордонами краю немає іншого виходу, як своєму гідно поставою, у моральному й національному розумінні, тепер і в майбутньому, хоч усе те й тисячелю, підтверджувати наявність нашої, окремішньої від займанців, національності і своєї, притаманної українському роду, гуманної місії у світі. Наші земляки в краю давно вже вийшли поза стадію боротьби за своє національне ім'я й дали твердо й послідовно змагання за звершення започаткованої національної ідеї й до осягнення недалекої вже мети в нерівному бою з безоглядним, словоблудним й жорстоким противником. Тож треба налягати, що на питання туриста в Україні — „Чому це у вас усе по-російськи?“ — більш не по-чужинськи, зрезигновано відповісти: „А що зробити?“.

Тут же й там, суцільно, треба так поступати в житті, аби, згідно з нашим відомим козацьким прислів'ям — не ім'я нас мало славити, а щоб ми власними ділами прославляли й утримували самобутню, невідмінну у світі, багату своєю непізнаною досі якістю, українську національність, аж до її майбутнього державно-міжнародного завершення.

форм заскорузлості. В державних народів романтизм наголошував індивідуальну творчу свободу. Це все було для Шашкевича стимулом до праці над відродженням рідного народу і його культури. Разом із Головацьким та Вагилевичем вирішили говорити українською мовою, не польською, як це було звичаєм в українських інтелігентних родинах. Вони запізналися з мовно-літературним відродженням у східній Україні (Котляревський, Гребінка, Квітка-Основ'яненко, Максимович). Тому вирішили видати народною мовою збірник власних віршів, перекладених і статтей п. з. „Зоря“. Коли цензура не дозволила видати, вони змінили трохи зміст збірки і під заголовком — „Русалка Дністрові“ видали в Будапешті, оминувши львівську цензуру, з датою 1837 року. Проф. Розумний підкреслює, що в „Русалці Дністровій“ знаходимо не тільки поетичні, побутові й описові матеріали. Її вага знаходиться в стилістичних і прозодичних особливостях, в версифікації. „Цим твором характерна природність поетичного вислову, нескладність поетичної орнаментики, безпосередність і ширість поетичної дикції Шашкевичевої вірша, елегантний, або піднесений тон його лірики, а зокрема, його віра в майбутню

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Володимир Баран

Перед виставкою Е. Ю. і Я. Козаків у Нью Йорку

У суботу, 14-го травня, о год. 1-й по полудні, в приміщенні Спілки Українських Образотворчих Мистців, відбудеться відкриття мистецької виставки цих трьох мистців.

Із всіх родів мистецтва, малювання найкраще і найбільш багате відізналося на тисячолітній ювілей, що його відзначаємо цього року. Картини християнської України Петра Андреева та Юрія Козака стали загальновідомими та напевно тривалими образотворчими здобутками. Перед вдумливими мистцями поставило питання, у який спосіб даліше вшанувати й відзначити цю знаменну річницю. Це питання поставили собі Едвард і Юрій Козаки. І так зродилася у Едварда Козака картина, яку він назвав „Весело єсть на Русі“, а у Юрія Козака картину, яку він назвав просто „Україна“. Це картини, які українська публіка побачить вперше і які напевно стануть предметом глибокого зацікавлення любителів мистецтва.

Це великі полотна, етичності змісту, які вимагали великого творчого задуму і великої композиційної уваги.

Картина Едварда Козака, як вже казав назва, це велике число погідних, веселих сцен, які своїми пастельними барвами та настроями говорять про життєві радощі нашого села. Це картина, яка слідує за його „Запорозькою Січню“, „Весіллям“, де він у рамках однієї картини виявляє ряд окремих відомих сцен.

Картина Юрія Козака — це панорамний огляд нашої історії, відзеркалений у славних постатях усіх діячів нашого національного життя.

У виринках, яскравих кольорах, посередній картини св. Володимир і Ольга, по обох її сторонах всі інші історичні постаті, лише вірно віддані, в притисненні барвах, як би заховані в імлі минулих.

Едвард Козак виставить коло 40 картин. Його сюжет — це наше село, наша історія. Село, по своїй суті елемент консервативний. Але Козак свідомий цього, що малює ХХ століття не може малювати способом

Ів. Кмета-Ічнянський

ВИДИВО

Поля — не поля... А полятина
Безкрай та білий
Гай — не гай... А князі
Та князів на весіллі

Сто пар мов... Срібло і на грудях,
На плечах — у гав тух...
Князів! Хай давня пісня
Доліне про славу,

Про Вишгород, Київ,
Про Лев — міста князі забули.
Зима — не зима... Ніби казка
Чи воля розкута.

Поля — не поля... Ні, то спокій
І вічний, і тихий.
Гай — не гай... Навесні весел...
Став вільно світ дихати!

(Із збірки поезій „Крила над морем“...)

Анна Білик

МОЇ ВРАЖЕННЯ З „ПЕРЕБУДОВИ“ І „ГЛАСНОСТІ“

Друга половина ХХ століття відзначається тим, що в ній подорожі в іншу країну стали цілковито звичайною справою. Правда, подорожі відбулися вже в далекому минулому. З-поміж найдавніших подорожей сліди залишилися від пригод Одисея, відомі в літературі подорожі з грецьких та римських часів, подорожі відкрити нових континентів, островів, невідомих племен у джунглях, а ще не так давно відбули американські астронавти подорож на місяць, а подорожі у космос вже мало кого й зворушують. Одним словом подорожі у найрізноманітніші кути нашої планети та навіть космос, стали звичайнісінькою справою й невідомою частинкою людської допитливості, що прагне до пізнання невідомого, іншого. Звичайно, подорожі відбуваються тисячі бізнесменських подорожей, але вони такі обмежені, зате туристські подорожі набрали масового характеру. Правда, коли я говорю про подорожі масового характеру, то маю на увазі західні держави, де нема обмежень у виїзді закордон, де кожний громадянин має право на паспорт і може виїхати куди він хоче, де люди незалежно від того, чи вони одержать дозвіл на виїзд або візу. Я маю на увазі Західну Європу, де річно подорожують мільйони людей літаками, потягами, пароплавами, автобусами, приватними автомашинами, мотоциклами, накопиченнями та пішки.

За останній рік збільшилися і подорожі в СССР, західнонімецькі туристи бора кажуть, що у них зріс попит на подорожі у великі міста СССР на 30 відсотків, а знайомі в СССР твердять, що зараз теж легше виїхати й советським громадянам закордон.

Я бувала досить часто в СССР в бізнесових справах навіть тоді, коли ще подорожі в СССР не мали того масового характеру, який вони набирають під

сучасну пору. Правда, якщо ви в країні в справах бізнесу, то не маєте досить часу познайомитися і поговорити з людьми, з їхнім життям і проблемами. Тому я вирішила поїхати як туристка. Звичайно, найбільше подорожей відбувається у Москву, Ленінград, а коли я мала нагоду відвідати ще й Київ, то зразу поділилася на таку подорож. Оскільки в західній пресі так багато розписують про „перебудову“ та „гласність“ в СССР, ми з чоловіком вирішили взяти і дітей зі собою, щоб побачили землі своїх предків — наша група повинна була провести чотири дні в Києві. Звичайно, вє наша родина готувалася до цієї подорожі й діти з нетерпінням очікували шкільних канікул.

Наш перший контакт із советськими бюрократами-митниками був для нас холодним душею. Справа в тому, що з 60-членної групи митники вибрали на детальний перегляд саме нашу чотиричленну родину. Нас піддали брутальному обшуку й опитуванню, чому ми їдемо в СССР (хоч наша група була туристською групою з певним планом), чи не маємо рідких в СССР, коли емігрували наші батьки, чи прабабці, чи маємо знайомих в СССР, адреси, телефони числа, чи веземо якісь дарунки, що ми маємо в кишенях, які потрібно було повернути, а потім митники самі залазили руками в кишені й обшарпували нас тіла. Питання спалили навіть після того, коли вже всі ший і реміні перевірили і нічого не знайшли. Контроль нашої родини тривав одну годину й обшукували нас принаймні чотири особи. Після того ґрунтовного обшуку митник з чотирма зірками на уніформі сказав, що вони виконують свої обов'язки, що є їхньою працею. Чому саме ці „обов'язки“ до нашої родини з українським прізвищем застосували, то навіть офіцер з чотирма зірками не міг відповісти. Я вирішила, що наступного разу, якщо їхатиму в СССР то своє прізвище зміню на Блек, Шаєр або щось подібне, з чого не можна буде встановити моє українське походження.

Саме місто Москва мене не цікавило, оскільки я його знала з моїх попередніх подорожей. Я хотіла встановити наскільки вплинула „гласність“, та „перебудова“ на людей,

на їхнє щоденне життя. Я намагалася заводити розмови з водіями, екскурсоводами, офіціантами, викладачами університету, учителями та студентами. Я помітила зміни в людях щодо їхніх висловлювань, суджень в порівнянні з моїм перебуванням тут два роки тому. У людей нема того страху заговорити з чужинцем, який я знала з моїх ранішніх подорожей. Мої співрозмовники відверто критикували нестачу овочів, товару широкого вжитку, недостатній вибір взуття, одягу. Правда, в „перебудову“ в Москві мало вірять. Один приватний волей таксі (тобто власник авта, який заробляє гроші неофіційно як таксі-водій) дуже відверто критикував „перебудову“. „Що ми маємо перебудовувати, коли 70 років тільки руйнували й нищили?“ — обурювався він. А в Ленінграді одна з екскурсоводів сказала: „Яка там перебудова? Ви ж самі бачите, як все, що з царями пов'язане відновлюють — царські палати та навіть пам'ятники царів Миколі, що коштує величезні мільйони, бож реставрацію пам'ятника Миколі провадять фахівці з Фінляндії, а подивіться, які розбиті наші дороги, по них небезпечно їздити на машинах. А ви кажете перебудова! Спочатку ми царя знищили, а тепер вкладаємо мільйони, щоб його пам'ятник відновити!“ У всякому разі я переконалася, що коли нема „перебудови“, то хоч „гласність“ є. Правда, у вічі кидається інший факт. Москва — столиця СССР, а Ленінград — „коліска революції“, але в обох містах не чути про народи чи культуру СССР, а все говориться лише про Росію, про російське. Звичайно, я нічого не маю проти росіян, я розмовляю їхньою мовою з ними, знаю їхню історію, літературу й культуру, але чомусь хотілося мені чути й про те, що є країна не тільки росіян. Саме тому мене цікавила подорож до Києва, де я вже не була понад 10 років.

Уся наша родина інтенсивно готувалася на відвідини Києва. Чоловік мій навіть починив через бібліотеку книжку Всеукраїнської Академії Наук „Київ“ за редакцією Федора Ернста з 1930 року на 790 сторінках. Та одна справа читати, а інша бачити.

Продовження буде.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ ШВЕДЦІ Ройне Карлссон заявив під час зустрічі з кореспондентами, що військова флота Швеції отримала зарядження затоплювати усі підводні човни у шведських водах, якщо командування таких човнів відмовиться назвати тип підводного човна і країну з якої він походить. Шведський уряд вирішив витратити додатково 115 мільйонів доларів на охорону своїх кордонів і прибережних вод.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

висловлює щире подяку всім жертводавцям на щорічний Коляду. Нижче наведено список включено всіх, хто вніс членські внески та надіслав пожертви від 1-го грудня 1987 р. до 15 квітня 1988.

1.090 дол.: — Новосіський І. та А.
1.085 дол.: — В пам'ять Івана Воскобойника (збірка на похоронах).
По 1.000 дол.: — Єфремова-Кендалл М.; Православна Кредитівка — Нью Йорк.
950 дол.: — Тараненко О. та П. (Англія).
850 дол.: — Боженко С.
По 500 дол.: — Воскобойник Г. та О.; Коць М.; Лисий В.
305 дол.: — Новотна В.
300 дол.: — Мальченко О. та Б. в пам'ять матері Любови Мальченко.
250 дол.: — Самопоміч у Нью Йорку.
225 дол.: — Костюк Т.
По 200 дол.: — Бакало В.; Гавеський В.; Гувар А.; Корчинський М.; Лиман Л.; Лимонченко В.; Миша Ю.; Овчинник М.; Трачук А.; Фішер-Слиш М. (в пам'ять батьків Адольфа та Ольги Слиш).
По 150 дол.: — Винар Л.; Карк І.
По 125 дол.: — Безпечна М.; Залуцький М. та Т.; Кулик А.; Ценко М.
120 дол.: — Нікош-Шато І.
110 дол.: — Соколовський Д. та В.
По 100 дол.: — Асенів М. та А.; Андрє В.; Блаженко Х.; Бережнийський М.; Биковський П.; Бородайко Б.; Гавеська О. (в пам'ять чоловіка Івана в другу річницю смерті); Гойдиш Д. та В.; Горбай М. та Д.; Грицак П.; Гурський Я. (доп. 50 в пам'ять Івана Воскобойника та доп. 50 в пам'ять Івана Олексійши); Калписта М. (в пам'ять чоловіка Макара); Кебало К.; Кошур І.; Кудрик О.; Луцький Ю.; Меліна В.; Панчук Н.; Пежанська Л. (в пам'ять чоловіка Михайла); Пилипюк А.; Прокоп М.; Савдик М.; Самопоміч — Джерзі Сіті; Самопоміч — Рочестер; Тимків Т. та С.; Українсько-Американська Кредитова Співка Флориди; Український Братський Союз — Скрантон, Па.; Шумейко В. та А.
По 90 дол.: — Гришко В.; Кордиш-Голово К. Н.
85 дол.: — Корсунь О. та Ф.
По 80 дол.: — Антонович М.; Кошелев І.
По 75 дол.: — Андрє Д. (в пам'ять чоловіка Миколи); Дичук У.
По 70 дол.: — Волянський О.; Іваніцький І. та Б.; Рудко В.; Соловей О.
65 дол.: — Тризна Т.
По 60 дол.: — Костюк С.; Малицький А.
55 дол.: — Дмитренко Д.
По 50 дол.: — Амінов Н.; Т-во Бараник; Воловодчук К. та В.; Воронка В.; Гагарин Г.; Галарник І.; Галуз-Блох М.; Гермак О. та Б.; Горнякєвич Д. (в пам'ять чоловіка Дам'яна); Джуль П.; Діберт О. (в пам'ять батька Василя Діберта); Ільницький Р.; Каницький В.; Коби М. та Г.; Козак І.; Костюк Галина; Котенко В.; Крамаренко М. та П.; Кравчук Р.; ван де Лагемат Г.; Лисий А.; Ліст О.; Михайчук Дж.; Мовчан Ю.; Могуний В.; Новицький А.; Номіч Р.; Олійник М.; Омельченко О. та В.; Осінчук Р.; Палій М.; Преско В.; Романюк А.; Самопоміч — Пітсбург, О. та О. Артемій Селіпін; Митрополит Мстислав Скрипник; Стірко К. та Я.; Тимошенко І. (в пам'ять чоловіка Олексія); Філіпчук Б.; Хомяк-Богачевська М.; Чипак Я.; Шепеляв Б.; Шимонюк В. (в пам'ять батька Іоніа Шимонюка); Юрнік А.; Явний М. та Л.

По 45 дол.: — Пазуняк Н.; Томків В. та Б. (з них доп. 25 в пам'ять Любови Мальченко).
41 дол.: — (збірка на похоронах Івана Новосіського).
По 40 дол.: — Бакун В.; Зайкальська Н.; Корольський І.; Корольський Р.; Корольська С.; Костюк Г.; Кулик А. та В.; Луцький Е.; Мельник Л.; Погорельський Л.; Тарнавська М.; Шиприкевич В.
По 35 дол.: — Божок В.; Комілевська Д.; Небже О.
По 30 дол.: — Буцук В.; Гордієнко Н. (в пам'ять чоловіка Гавриїла); Король Р.; Макарець І.; Марків Б.; Підстригач Л.; Плужник-Білоус Г.; Савицька М.; Скоп В.; Томачук Д.; Чапенко В.
По 25 дол.: — Артимішин Л.; Балабан В.; Бараник Г. та А.; Біда М.; Болонин А. та П.; Бражник О.; Бриквич Ф.; Василів В.; Вовк М.; Воронка Р.; Воронин О. та О.; Воронка О.; Галів Л. та М.; о. Симон Гаук; Годчак В.; Голландер Ципрес Монумент; Гелета Я.; Даниш М.; Дядя П.; Демківський М.; Демченко Ю.; Дорошенко А.; Жила В.; Жирик Г.; Каранович Д.; Кедровська К. (в пам'ять чоловіка Володимира); Кнос В.; Кобзар Ю. та І.; Коваль Л. та Р.; Когутяк В.; Корнієнко Д.; Кострубак Д. та Д.; Кузьмич В. та Ю.; Кульчицька Ф.; Куропас С.; Кушнір Л.; Кушнір Ю.; Левіцький В.; Лешко А. та Я.; Лук'янович Н.; Макаревич Н. та І.; Марчук В.; Мегіч П.; Мотиль О.; Мурський О. та Л.; Нешта М.; Нічяй І. та С.; Одарченко П.; Олесницький О.; Оршикевич Я.; Павловська О.; Пашковська Г.; Поритко Р.; Притула В.; Приходько Л. та В.; Процик Л. та Р.; Процик С.; Процик О.; Рожановський Я.; Рудик М.; Саут Баунд Брук Монументс Ко.; Сороколіт М.; Терещук-Кмет Н.; Тимак М. та С.; Федорів В.; Ференцевич Р.; Худяк М.; Цегельський М.; Чапенко Т. та Ю.; Школьник О.; Яременко Л. та І.; Ярш М.; Яцук М.

По 20 дол.: — Антонович Т. та О.; Берч О.; Бистрицька О.; Бук А.; Верела О.; Витвицький І.; Гайовий Ф.; Герещ А. та М.; о. Мірослав Глиньський; Глозак З.; Глух Р.; Гончарик С.; о. Павло Гринишин; Гумецька А.; Гусаковський В.; Демидович Х. та Ю.; Денисенко К.; Дмитрів Г.; Зеленьскі М. та Ю.; Кознарьська М.; Колодій Я.; Коновал А.; Костирко М.; Кушніренко М.; о. Александер Лімонченко; Логин Ю.; Лотоцька С.; Мартинюк О.; Мельничков Ю.; Мима Я.; Мичковський М.; Мриць Т. та Б.; Олексин І.; Омельницький О.; Палдвор В.; Петренко Г. та Р.; Роман І.; Ромаш М.; Сенежак В.; Социньська А.; Терещенко П.; Трофименко С.; Федорика С. та О.; Філіп Н.; Хомяк О.; Шевченко І.; Шпетко М.; Шуст Н.; Якимчук В.; Ярменко Д.
19 дол.: — Жарський А.
По 15 дол.: — Вальчук К. та В.; Варварів О.; Воробець З.; Гайда М.; Гула П.; Дебрин О.; о. Богдан Желізький; Захарчук С.; Іванів В.; Коваль Н. та Б.; Курчицька О.; Курчак М.; Лаврів М.; Лук'янович Ф.; Наклович А.; Нешадименко А.; Процик П.; Рудницький Я.; Скіра І.; Степаненко М.; о. Іван Ткачук; Турупа П.; Чорний М.; Юрченко В.
12 дол.: — Бачинський Ю.
По 10 дол.: — Артимішин Б.; Барагура В.; Бард П.; Білостоцький Т.; Богачевська Т.; Бойко І.; Бойчун А.; Борковський Р.; Бохно М.; Букачевський Я. та Я.; Витвицький В.; Вінін В.; Войтович О.; Волощук П.; Гасяк С.; Гевко Н. та Л.; Гуцул К.; Давиденко А.; Архимандрит Даміан Мессірес; Демидюк Д.; Дзаман А.; Дзівак І.; Домків Г.; Дубровський М.; Душин М.; Заїка Л.; Зінкевич О.; Зозула А. та О.; Качуровський В.; Кейс О.; Клім І. та Я.; Кобзар О.; Коронько А.; Корієць М.; Кошбалас С.; Крижановський Ю.; Лазарчук Р.; Лесик І.; Лівеніч А.; Лоян В.; Масюк М. та М.; Музичка Я.; Надрга В.; Олійник В.; Паньків П.; Петренко О.; Пилипчук М.; Пилтло О.; Пігуль С.; Раковський Б.; Ратич О.; Салович Р.; Світличний А.; Селенко В.; Сеньковський Т.; Сердюк В.; Скоробко А.; Стрихар В.; Тишовицький О. та О.; Троян Н.; Француженко М.; Храневич Ю.; Цибрівський О. та І.; Цюк Я.; Чересна М. та І.; Чиж Ж.; Юрнік А.; Ярославич Д. та М.

По 5 дол.: — Білов Д.; Бреславський П.; Глюк С.; Ковалевський М.; Козак Б.; Мазевська А.; Миколаєвич Р.; Обрадович К.; Саливон В. та М.; Юркевич М.
3 дол.: — Мисило С.

Кожному, хто прийняв участь у щорічній Коляді, висловлюємо щире подяку. Звертаємося до української громади з проханням і надати підтримку праці нашої наукової установи, бо єдиним джерелом функціонування наукової та видавничої діяльності Академії є членські внески та пожертви, які можна відтратити від податку.

Адреса Академії:

THE UKRAINIAN ACADEMY
206 West 100th Street
New York, N.Y. 10025

СОВЕТСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА телевізійна сітка висвітлює відеофільм про події у закавказьких республіках, головну у Вірменії, самостійній області Нагірний Карабах і Азербайджані. Досі, як відомо, совєтські засоби масової інформації радше приховували від совєтських громадян такі, а навіть меншого значення події. Західні кореспонденти підкреслюють, що в кожному відношенні висвітлення цих подій на телебаченні треба вважати безпрецедентним. Глядачі, деякі може й перший раз, мали змогу оглянути масові 200-тисячні демонстрації у Вірменії, втручання міліції, заворушення, плякати, голосні вимоги тощо. Раніше такі сцени показувались тільки про події у „капіталістичних країнах“. Вину за беспорядки тим разом не скидали на західні „розвідні служби“ і „радіоголоси“, а на місцеві власті, які не вміли завчасу поладити конфлікт.

Д-Р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домі.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Професійна хвороба і зуби. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.

Адреса у Мангеттені
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

Маємо на складі нову цікаву книжку

Анатолія Юрніка

КРИТИЧНИМ ПЕРОМ

Ч. 2

Есеї, шкіци, фейлетони

Денвер — Лос Анджелес, 1987, видання Укрпрес, Грін, Копорато, стор. 239. Ціна 10.00 дол.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі обов'язково додати до ціни 6% штатного податку.

КУПЛЮ ОРИГІНАЛЬНІ ОБРАЗИ (картини)

Американських, канадських, французьких, російських і других малюнків світу.

Пропозиції скеровувати:

VALU, Inc.

P. O. Box 157

186 Sutton Place

Beaconsfield, P. Quebec

Canada, H9W 5T7

ОМУА

ОБ'ЄДНАННЯ МІСТЦІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

запрошує на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН

ОЛЕКСАНДРА ХИЛЯКА

УКРАЇНСЬКІ ЦЕРКВИ — ПАМ'ЯТКИ

Тисячолітньої Християнської

Духовності і Культури

ПРИСВЯЧЕНУ ЮВІЛЕЮ Тисячоліття

у НЕДІЛЮ, 8-го ТРАВНЯ 1988 р.

о год. 1-й по пол. у галерії ОМУА

136 Друга Авеню в Нью Йорку.

Виставка буде відкрита в будні 6-8 веч.

до 11-го травня 1988 р.

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА В ЗСА

повідомляє, що

ЛІТОМ 1988 р. відбудуться такі ПЛАСТОВІ ТАБОРИ:

1. Окружні виховні табори:

БОБРИКА — North Colebrook, CT.

Від 9-го до 30-го липня

Табори: УПН-ок і УПН-ів

Голоситись: Volodymyr Luchkan

9 Fritz Road, N. Colebrook, CT. 06021

(203) 379-3718

В рамках таборів УПН на „Бобриці“

буде переведений підтабір для

7-8 літнього новачка — від 9-23 липня

Інформації: Dr. T. Samotulka

900 Robin Road, Somerville, N. J. 08876

(201) 874-8890

БОВЧА ТРОПА — East Chatham, N.Y.

Від 9-го до 30-го липня

Табори — всі укладі

Голоситись: Oleh Machaj

122-30 150 Ave., S. Ozone Park, N.Y. 11420

(718) 843-5892

ЗЕЛЕНИЙ ЯР — Detroit, MI.

Від 10-го липня до 23-го липня

Табір: УПН

Голоситись: Yuriy Figacz

30247 Woodhouse Dr. Warren, MI 48092

(313) 751-3414

НОВИЙ СОКІЛ — North Collins, N. Y.

Від 9-го до 30-го липня

Табори всі укладі

Голоситись: Jaroslav Pryshlak

30 Zittel St. Buffalo, N.Y. 14210

(716) 827-8506

ПИСАНИЙ КАМІНЬ — Middlefield, OH

Від 9-го до 30-го липня

Табори — всі укладі

Голоситись: Eugene Nebesh

1949 Pleasant Valley Rd. Parma, OH 44134

(216) 886-4112

УВАГА!

1. Кандидати на комендантів і на членів булави повинні вислати свої анкети зголошення

безпосередньо до Крайової Таборової Комісії до кінця квітня 1988 р.

Plast, Inc. — KTK 144 Second Avenue, New York, N. Y. 11103-8305

2. Побажано щоб всі члени булави перейшли курс „CPR — First Aid“ перед таборами.

Р. Конквест...

(Закінчення зі стор. 1)

на нагород і доповіді лавреатів. Після офіційної частини програми, відбулось прийняття. Господарем вечора була асоціація українсько-американських професіоналістів „Вашингтонська Група“.

Голова журі, професор історії Мішигнського університету проф. Роман Шпорлюк, сказав на „особливо символічне значення“ щорічних нагород — за працю про Тараса Шевченка, „творця української нації“, і за працю про „можливо найтрагічнішу подію в історії України — найбільшу за розміром і інтенсивністю спроби ліквідувати українську націю“.

Членами журі були: Іван Фізер, професор літератури Раттерського університету, Ярослав Пеленський, професор історії Айовського університету; і Богдан Рубчак, професор літератури Іллінойського університету.

Представляючи лавреата літературної премії Л. Плюща, проф. Рубчак сказав, що кожна нова доба і нагрям в українській літературі „вважає за необхідне зайняти своє власне становище до Великого Кобзаря“. І подібно ставилась кожна школа літературної критики випробовуючи свої гіпотези „передусім на творах Шевченка“. Перелічивши значні приклади такої критики, від модерністів і Івана Франка на початку цього століття до найновіших проявів української літературної критики на сні граші в Україні, проф. Рубчак висловив сподівання, „що тепер, під час перебування, таких сміливих виступів у совєтській критиці буде куди більше“.

Лавреат Л. Плющ сказав проф. Рубчак, тепер стоїть у центрі цієї нової активності. Він почав писати статті на цю тему ще в Києві, які на жаль були конфісковані КГБ, і продовжував писати їх на еміграції. „Плющ дійшов свого зеніту“, додав проф. Рубчак, у книжці „Екзод Тараса Шевченка“.

Проф. Рубчак заявив, що журі погодилося з проф. Юрієм Швельовим, який в передмові до книжки зазначив, що більшість Плющівих тверджень не можна перевіривати. „Вони не вимагають, щоб їх або цілком прийняли, або відкинули зовсім“, — сказав він. Перевіряти вони не люблять так, як перевірять не люблять поетична метафора, якою Плющ послуговується як критичним засобом.

В своїй книжці, продовжував проф. Рубчак, „Плющ демонструє надзвичайно ерудицію, застосовуючи літературознавство, історію, мітологію, фольклор, теологію, загальну філософію, мовознавство, соціологію тощо, але живаючи науку „теж по-поетичному““.

В своїй доповіді Л. Плющ заявив, що він схильований відзначенням його першої філологічної праці нагорою, яку раніше одержали Василь Барка і Василь Стус. Плющ є сьомим з черги лавреатом літературної нагороди Фондації Антоновичів; Барка і Стус одержали перші дві нагороди.

Л. Плющ присвятив свою доповідь Василю Стусові. В своєму півгодинному виступі, він аналізував поезію „В мене народжується Бог“, у якій Стус „медитує на тему перемоги духа людського над нищити життя і смерті“. В збірці „Палімпсестри“ дві поезії, що починаються тими словами, сказав він. Вони, однак, присвячені тій самій темі, і „одна є трансформацією другої“. Плющ розглянув їх як „два суттєво різні варіанти одної поезії, а семантично як дві медитації на одну тему“.

Представляючи другого лавреата, голову журі проф. Шпорлюк заявив: що проф. Конквест „допоміг українському народові... відновити втрачені клітини національної пам'яті“, повернути їх до національної свідомості. За умов політичної гласності, сказав він, велеться запекла боротьба в Україні та в цілому СРСР за відновлення пам'яті про 1930-ті роки. „І на мій погляд“.

Лавреат Л. Плющ сказав проф. Рубчак, тепер стоїть у центрі цієї нової активності. Він почав писати статті на цю тему ще в Києві, які на жаль були конфісковані КГБ, і продовжував писати їх на еміграції. „Плющ дійшов свого зеніту“, додав проф. Рубчак, у книжці „Екзод Тараса Шевченка“.

Проф. Рубчак заявив, що журі погодилося з проф. Юрієм Швельовим, який в передмові до книжки зазначив, що більшість Плющівих тверджень не можна перевіривати. „Вони не вимагають, щоб їх або цілком прийняли, або відкинули зовсім“, — сказав він. Перевіряти вони не люблять так, як перевірять не люблять поетична метафора, якою Плющ послуговується як критичним засобом.

В своїй книжці, продовжував проф. Рубчак, „Плющ демонструє надзвичайно ерудицію, застосовуючи літературознавство, історію, мітологію, фольклор, теологію, загальну філософію, мовознавство, соціологію тощо, але живаючи науку „теж по-поетичному““.

В своїй доповіді Л. Плющ заявив, що він схильований відзначенням його першої філологічної праці нагорою, яку раніше одержали Василь Барка і Василь Стус. Плющ є сьомим з черги лавреатом літературної нагороди Фондації Антоновичів; Барка і Стус одержали перші дві нагороди.

ра, якою Плющ послуговується як критичним засобом.

В своїй книжці, продовжував проф. Рубчак, „Плющ демонструє надзвичайно ерудицію, застосовуючи літературознавство, історію, мітологію, фольклор, теологію, загальну філософію, мовознавство, соціологію тощо, але живаючи науку „теж по-поетичному““.

В своїй доповіді Л. Плющ заявив, що він схильований відзначенням його першої філологічної праці нагорою, яку раніше одержали Василь Барка і Василь Стус. Плющ є сьомим з черги лавреатом літературної нагороди Фондації Антоновичів; Барка і Стус одержали перші дві нагороди.

Л. Плющ присвятив свою доповідь Василю Стусові. В своєму півгодинному виступі, він аналізував поезію „В мене народжується Бог“, у якій Стус „медитує на тему перемоги духа людського над нищити життя і смерті“. В збірці „Палімпсестри“ дві поезії, що починаються тими словами, сказав він. Вони, однак, присвячені тій самій темі, і „одна є трансформацією другої“. Плющ розглянув їх як „два суттєво різні варіанти одної поезії, а семантично як дві медитації на одну тему“.

Представляючи другого лавреата, голову журі проф. Шпорлюк заявив: що проф. Конквест „допоміг українському народові... відновити втрачені клітини національної пам'яті“, повернути їх до національної свідомості. За умов політичної гласності, сказав він, велеться запекла боротьба в Україні та в цілому СРСР за відновлення пам'яті про 1930-ті роки. „І на мій погляд“.

В Мейппвуді...

(Закінчення зі стор. 1)

Зишло трьох Марій із фрески у соборі св. Софії у Києві і для порівняння сучасну ікону „Скорбна Мати“ мистця Тирса Венгровича. Хоча століття ділять місце цю творчість, все таки дивити їх спільна іконописна ідея.

Для інформації публіки є гарний альбом і брошури. Виставками займався окремий комітет в складі Андрія Кебала, Марії Голіна, Григор Гивель, координатор Дора Рак, а при укладі помагали Надія Бігун і Таїса Браун. Експонати зібрані із парохії св. Івана Хрестителя в Ньюарку від стейтського Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Виставками займався окремий комітет в складі Андрія Кебала, Марії Голіна, Григор Гивель, координатор Дора Рак, а при укладі помагали Надія Бігун і Таїса Браун. Експонати зібрані із парохії св. Івана Хрестителя в Ньюарку від стейтського Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

До 150-річчя...

(Закінчення зі ст. 2)

й пророчу силу поетичного слова... (ст. 22). Форма його віршів побудована на зразках народної пісні. „Русалка Дністрова“ й особа Шашкевича стали синонімом поетичного відродження західних українських земель.

„Русалка Дністрова“ стала наріжним каменем відродження української культури, базованій на принципах культурного життя всіх суспільних верств, на творчості не тільки інтелігентів, але й на народній з рідною народною мовою говіркою. „Русалка Дністрова“ має також універсальне значення методологічне для шукання способів культурного відродження підневільного народу. Твердження проф. Розумного незалежні.

Зміст, чи як автори називали „обсяг сей книжочки“, складається з чотирьох груп: 1. Пісні народні. 2. Складання (оригінальні вірші). 3. Перекази (народні пісні-сербських, чеських). 4. Старина, тобто: есеї, статті, о

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n. Estate
Foodmore Road
Kerhonkson, N.Y. 12440
914-626-5641

СОЮЗІВКА ПРИЙМАЄ АПЛІКАЦІЇ НА ЛІТНЮ РОБОТУ

з таких ділянок:

- ДИРЕКТОР ПРОГРАМИ
- ОРКЕСТРА СОЮЗІВКИ
- ДИТЯЧА ОПІКА
- ДИТЯЧИЙ ТАБІР (понад 18 літ)
- АСИСТЕНТ ДО КРАМНИЧКИ
- КАНЦЕЛЯРІЯ
- КУХНЯ
- КЕЛЬНЕР/КЕЛЬНЕРКА
- ПОМІЧНИКА КЕЛЬНЕРОК (Bus Boy)
- ПОКОЇВКА
- ПРОДАЖ ПЕРЕКУСОК
- БАСЕЙН
- БАРТЕНДЕР
- ДО ЗАГАЛЬНОЇ ПРАЦІ

Праця на підставі кваліфікацій. Першенство мають ті, які будуть працювати до Дня Праці.

Аплікації вивантажити до 1-го травня 1988 року і дзвонити на тел. Союзівки — (914) 626-5641

Комітет Оборони Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
10 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$ _____
Ім'я та прізвище _____
Число дому вулиця _____
Місто _____ Стант _____ Поштовий код _____

СОЮЗІВКА
•
SOYUZIVKA

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ на СОЮЗІВЦІ 1988:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 19-го червня — 29-го червня

Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.
Проходження і нічліг: \$200.00 (члени УНС), \$230.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$60.00
Юрій Савчук, Зенон Сніпик — інструктори

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 9-го липня — 23-го липня

Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р.
Прогрулки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень
й українського народного побуту.
Тижнево: \$120.00 (члени УНС), \$140.00 (не-члени)

ДІВОЧИЙ ТАБІР — 9-го липня — 23-го липня

Програма і ціна така сама як для хлопців

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ — 13-го серпня — 27-го серпня

Інструктор: Рома Прийма-Богачевська
Навчання традиційних народних танків для початку учнів і завантажених танцюристів.
Число курсантів обмежене до 60 учнів
Проходження і нічліг: \$220.00 (члени УНС), \$250.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$120.00

Родичів, заінтересованих нічлігами 18-го червня просимо заздалегідь зробити замовлення на Союзівці.

За дальшими інформаціями, прошу звертатися до Управи Союзівки

Ukrainian National Association Estate

Foodmore Road Kerhonkson, N.Y. 12440

914-626-5641

У цьому році — році Тисячоліття Християнства в Україні, сповніється 25 років існування чоловічого хору „Прометей” у Філадельфії. Для мистецької одиниці чверть сторіччя — це вже зрілий вік.

Завзята й наполеглива праця хору зумовили його швидкий ріст. В скорому часі „Прометей” вибавився на одну із найкращих українських мистецьких одиниць не лише на північно-американському континенті, але й у дияспорі. Не вважаючи на свої осяги, чого доказом є дуже прихильні рецензії фахових критиків наших і чужих, „Прометей” не заложенний у себе, він скромний, при цьому ані на мить не сходить з обраного шляху, щоби поспішати, впертою працею вийти на мистецькі вершини.

Годі згадати про всі важливі виступи „Прометей”. Їх було багато. Назвемо хоча б концерт на пошану бл. п. Патріарха Йосифа, виступи на багатьох фестивалях і двократне турне хору по Європі, не згадуючи численних академії з нагоди національних свят та безліч самостійних концертів.

Репертуар „Прометей” багатий і різноманітний — від українського народного до класичних творів та релігійних пісень. Концерт хору, що відбувся в його 20-річчя, включав у програмі велику частину творів на релігійну тему. Музичний твір „Хвалите Бога” І. Липина із солов'ївими мелодіями Татунчака, був не лише величавим вступом до програми концерту.

У Степановому „Моїтєсь, браття” на слова Т. Шевченка було майстерним пов'язанням сольо-партії баса Ігоря Кушніра з хором у музичному супроводі, створюючи контрпункт.

Цей фрагмент — могутній кульмінаційний пункт „Гайдамаків”. Як цілість, — це одне з найбільш досконалих музично-творчих творів Кирила Стеценка, насиченого національними інтонаціями та високим мистецьким розгортанням музичної форми.

У „Трьох думах” Михайла Дзябога солістами були Омелян Татунчак, д-р Іван Павличко, Ігор Кушнір і молодий з надійним голосом Микола Касіянін.

Кантатаю К. Стеценка

НАШ ГОРДИЙ СПІВ ВОІСТИНУ БЕЗСМЕРТНИЙ

(В альбомі Філадельфійському „Прометей” з нагоди його 25-річчя)

Хор „Прометей” з Філадельфії

„У неділеньку святую” на слова Т. Шевченка закінчено програму ювілейного концерту, що її своїми сольо-виступами на фортепіано двічі переплели Ірина Пелех-Зварич, аккомпаньорка „Прометей”.

Гут зумисно згадано про цей концерт, щоб читач мав уявлення, які релігійні пісні (крім багатьох світських) є в репертуарі „Прометей”. Слід сказати, що репертуар доволі великий: крім релігійних, народних та стрілецьких, це твори таких славних композиторів як Бетовен, Вагнер, Шуберт, Шуман, Гунд і інші.

Диригент хору Михайло Дзябога — уродженець м. Львівщини, Лемківщини. Юні роки провів у повосинній Польщі. Після матураційного іспиту студіював диригентуру та композицію. Переїхавши до ЗСА, продовжував свої музичні студії у Вестмінстер Коледжі у Принстоні, Н. Дж. Опісля вчив музику і спів у Менор Джунон Коледжі у Філадельфії.

Як диригент повністю володів над хором. Хористі люблять спосіб його диригування, не згадуючи вже публіки, яка вітає його оплесками, коли він тільки з'являється на сцені. Крім того, в нього є одна, мабуть, найбільша таємниця — він уміє нав'язати дружні взаємовідносини і за

не, очевидно, хористи його люблять.

Хорові аккомпаньє від 1979 року талановита піаністка Ірина Пелех-Зварич. Вона — майстер музикології і вчить у Settlement Music School у Філадельфії. І. Пелех має особливий хист — дати творчому музичному основу, яка підвищує його милозвучність і мистецьку інтерпретацію.

„Прометей” має за собою незлічену кількість успішних виступів у ЗСА, Канаді та вже згадане турне по Європі у великих містах Англії, Франції, Голландії, Німеччині, Австрії і Швейцарії, виступаючи не лише перед українською аудиторією, але й перед чужою. Крім багатолітніх фестивалів „Прометей” виступав перед дуже музично виробленою університетською аудиторією, яка й доіс з приємністю згадує славний студентський гимн „Гавде-амус ігітур”.

Межі цього допису не дозволяють детально згадати всі важливі виступи „Прометей”, тому згадаємо хоч декілька: фестиваль у Робін Гуд Делі-Іст у Філадельфії і в Гарден Стейт Арте Центр, на Міжнародному фестивалі в Монтро, Швейцарія, в Капітолі в Гаррісбургу, в Кеннеді Центер у Вашингтоні, в Залцбургу, Австрія, де „Прометей” дістав листовні гра-

туляції та подяку від американського генерального консула Ендрю Г. Томаса.

Загляньмо до архіву хору „Прометей” постав за ініціативою ентузіастів хорового мистецтва Омеляна Татунчака, Маріяна Капія і д-ра Ярослава Бернадина. Першим диригентом був Іван Задорожний, а після його смерті хором коротко диригували сл. п. Роман Степайко і Володимир Трипак. У різні періоди хорові аккомпаньували Лідія Бульба, Ірина Чума, Галія Мазурок-Рей, Доля Сігліда, Христя Остапович і Оленка Куземська.

Слід згадати всіх тих, які очолювали управи „Прометей”. Ними були: д-р Ярослав Бернадина, Іван Правлюк, д-р Олександр Білик, Маріяна Капія, Орест Збір, Микола Касіянін, Ігор Кушнір, Омелян Татунчак і Олег Прасівський. Тепер головою хору є д-р Володимир Вірчук, якому припаде почесний рік — 25-ліття хору. Його заступником є Ігор Кушнір, секретарем Володимир Криль, а фінансовим референтом — д-р Юрій Кизима. З нагоди цього ювілею Управа хору планує видати пропам'ятну книгу. Матеріалу до неї вистачає, але проблемою є збирання потрібних фондів на її видання. Також не вистачає грошей на придбання нового вряду для хористів — жупанів, шараварів і чобіт, а слава Богу, маємо 60-ох співаків і тут саме хор налістає на фінансову допомогу від нашої спільноти.

Слід сказати, що чверть сторіччя діяльності хору створило тривалий альбом високомистецьких осягів. Наприклад, про виступ „Прометей” на фестивалі в Монтро, Швейцарія, Карль Гайнц Кепке — визначний музичний критик зі Східної Німеччини назвав це „Ерлєбіс” (переживання). У цьому слові містяться найбільше захоплення хором, найбільша похвала для нього й найбільша оцінка краси невмирущої української пісні. Дуже прихильні відгуки були в англійській, голландській, французькій і німецькій пресі.

Дуже прихильна і професійна рецензія була друкована у „Вашингтон Пост”, що її написав відомий музичний критик Джоел МекДелан.

З наших рецензентів писали про хор Віталій Волков, Людмила Воляньська, Любо Машко, Юрій Повстенко, Теодор Терен-Юсків, Володимир Шостак, автор цього допису й інші. Слід згадати і те, що численні статті про діяльність хору написав д-р Олександр Білик.

На честь хору відгукнулися наші поети своїми віршами. Рядки з одного із таких віршів ми використали для наголовка, що його написав з нагоди виступу „Прометей” у Вашингтоні поет Негрицький.

Наш гордий спів
воістину безсмертний!
І той народ,
що ти мелодії створює
І вміє так надихнуто
Іх співати —
Без праці не вмере! Ніколи...

Яр. Климовський

Пресовий Фонд „Свободи”

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи” і дитячого журналу „Веселка” та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 11

А. Демус, Мангетен-Біч	25.00	В. Корж, Балтимор	2.00
С. Матковський, Рочестер	25.00	В. Кравс, Сиракузи	2.00
З. Антоняк, Ричленд	22.00	Е. Круглік, Рочестер	2.00
М. Максимюк, Клифтон	20.00	А. Кунь, Блекстон	2.00
А. Бойко, Гластон-Біри	17.00	М. Куцинда, В. Істон	2.00
С. Копчак, Чикаго	17.00	П. Кучма, Нью Йорк	2.00
Д-р З. Кунц, Бейсайд	17.00	П. Кушнір, Стерлінг	2.00
М. Скафарик, Елмгирст	17.00	Б. Ландвійт, Сомер-вілл	2.00
М. Тимець, Овк Ловн	17.00	М. Ласій, Виппани	2.00
Г. Цап, Стратфорд	12.71	В. Марушак, Клифтон	2.00
М. Кунинський, Овк Парк	12.00	Р. Марчак, Дірборн	2.00
М. Лепкий, Арчболд	12.00	Б. Машук, Берлін	2.00
В. Лиско, Рендольф	12.00	М. Мельник, Амстердам	2.00
А. Рижий, В. Блюм-філд	12.00	М. Мішук, Карнегі	2.00
Ю. Руб, Дірборн	12.00	С. Новаківський, Голланд	2.00
П. Станко, Чикаго	12.00	П. Оринчак, Лорейн	2.00
С. Чорний, Бронкс	12.00	П. Пасичник, Рочестер	2.00
С. Новаківський, Філадельфія	10.47	І. Пахолок, Бірлінгейм	2.00
Л. Гордінський, Піскавей	10.00	І. Пелех, Морріс	2.00
П. Данилюк, Гаєтсвілл	10.00	П. Плейнс	2.00
М. Римарук, Герндон	10.00	М. Плешкевич, Чикаго	2.00
М. Сем'янів, Швеція	10.00	Х. Плотуа, Брукгейвен	2.00
Н. Франко, Піттсбург	8.00	Д. Поритко, Гантер	2.00
Ф. Гавришків, Гошен	7.00	М. Прибільський, Озон Парк	2.00
М. Ковальський, Кайлоа	7.00	В. Прокопик, Анг-стаун	2.00
І. Лішак, Ангстаун	7.00	Р. Проців, Чикаго	2.00
І. Ковалів, Мінеаполіс	7.00	Т. Ракошій, Облани	2.00
П. Семенюк, Мейплвуд	7.00	Т. Росов, Дербі	2.00
З. Бриквич, Маноплак	5.00	О. Рослук, Філадельфія	2.00
Й. Волчистий, Філадельфія	5.00	О. Станко, Бескінг Ридж	2.00
О. Гадзюр, Чикаго	5.00	Р. Стасів, Конгерс	2.00
П. Задерей, Савт Бейд	5.00	Я. Степанків, Стемфорд	2.00
С. Салдан, Нелс	5.00	В. Столярський, Омага	2.00
С. Тимак, Піттсбург	5.00	Ю. Укарма, Норвич	2.00
Д-р Б. Томків, Апелані	5.00	М. Ханас, Бруклін	2.00
В. Вальчук, Бейсайд	4.00	М. Хитра, Елізабет	2.00
Л. Караман, Ленсдейл	4.00	Л. Хомак, Болтон	2.00
М. Адамович, Чикаго	2.00	Л. Ландін	2.00
О. Амброзак, Мінеаполіс	2.00	К. Хомак, Дітройт	2.00
Т. Барабаш, Порт Шарльот	2.00	Р. Хомак, Мек Лін	2.00
В. Бойко, Менвілл	2.00	А. Швед, Коконат Крік	2.00
Ю. Бориско, Нортвілл	2.00	П. Шевчук, Літл Фолс	2.00
А. Вирста, Дітройт	2.00	В. Шпірка, Вест Орендж	2.00
Я. Волошин, Манасас	2.00	П. Шпірка, Гіллсайд	2.00
Д. Галонжва, Роспіндейл	2.00		
Р. Гаврилюк, Котекілл	2.00		
П. Галатин, Лонг Айленд Сіті	2.00		
І. Галій, Лінвастон	2.00		
Ю. Демченко, Бейон	2.00		
П. Джиджора, Сидар Гров	2.00		
С. Дзулинська, Чикаго	2.00		
М. Захарко, Менвілл	2.00		
С. Іваніцька, Акрон	2.00		
І. Іпемський, Дельтона	2.00		
І. Клебан, Картерет	2.00		
І. Клек, Ферв'ю Парк	2.00		

СВЕТРИ, ВОВНАНІ ХУСТИКИ, акційні, виготовлені з бавовни, вовни, оброблені, подушки, і т. п., кераміка, різьба в дереві — ДІДЕШЕВО.

HELP WANTED

Видавництво польського тижневика пошукує до сталого співпраці:
РЕДАКТОРА, ЖУРНАЛІСТІВ і КОРЕСПОНДЕНТІВ
Праця у видавництві кооперативного українського тижневика.
Тел.: (201) 997-9167 або подати на тел. — відбрав.

• SERVICE •

UKRAINIAN
TYPEWRITERS
also other languages complete
line of office machines &
equipment
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N. Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

• FUNERAL DIRECTORS •

UKRAINIAN NATIONAL
FUNERAL SERVICE
Український Національний
Цвинтар-Пам'ятник, по-
гадують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в БРОУН, БРОУКЛІН,
НЬЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Український Народний Союз пошукує досвідчених АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

і ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мови
на околиці
Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісійного
- Всі бенєфіти

Звертатись до:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Необхідна всім, хто цікавиться українським
образотворчим мистецтвом

КНИГИ

„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ
МИСТЦІВ”

у твердій обкладинці 30 ам. або 35 кан. дол.

у м'якій обкладинці 25 ам. або 30 кан. дол.

„ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА”

у твердій обкладинці 12 ам. дол.

„ВИСТАВКА ТРИДЦЯТИ”

у твердій обкладинці 10 ам. дол.

„КНИГА МИСТЦІВ”

у твердій обкладинці 5 ам. дол.

„ВІКТОР ЦИМБАЛ” — Монографія

у твердій обкладинці 25 ам. дол.

„СИМВОЛІКА УКРАЇНСЬКОЇ ПИСАНКИ”

у твердій обкладинці 30 ам. дол.

Численні інші — разом з пересилкою

Замовлення з чеком або мон. ордером — плати на адресу

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8